

שהוא שם, ונקרא גוף הנשמות, מפני שהוא עושה להם גוף כמו שעתידים להיות. ואוצר אחד כנגדו לאותן הנשמות שהיו בעולם הזה וקיימו התורה, ונקרא גנזי חיי העולם, והיינו דהוה אמר רבי שמעון, בגנזי חיי עלמא תהא פלגיא, דנפיק מעלמא דין.

הגו רבנן, כל יומא ויומא פרוזא קרי, אתערו בני קדישא עילאה, ועבידו פולחנא דמאריכון, דאפריש לכון מן שאר עמין, ויהב בכון נשמתא קדישא, דאתגזרת מפורסי יקריה.

אמר רבי יודא, אם פן שאר עמין, נשמתהון מאן אתר. אזדמן ליה רבי אלעזר, אמר, תא חזי, דכתיב ויפח באפיו נשמת חיים, דא היא נשמתא קדישא, דאתגזרת מפורסי יקרא דמלפא עילאה. מאי כתיב ביה. ויהי האדם לנפש חיה. אמר רבי אלעזר, זו היא הפח שניתן לבהמות ולחיות ולדגים. שנבראת מן האדמה, דכתיב תוצא הארץ נפש חיה למינה. אמר רבי יצחק, אורייתא אתקבלת על אדם, ואמרת, קודשא בריך הוא ברא לבר נש, ויהב ביה נשמתא קדישא, למהוי ליה חייך לעלמא דאתי, והוא אתחזר בחוביה ליהוה נפשא חיייתא, דאתגזרת מן ארעא, לבעירתא ולחיתא.

אמר רבי יהודה, ממשמע דכתיב ויהי האדם לנפש חיה, ויעשהו לא נאמר, אלא ויהי האדם לנפש חיה. מלמד שהוא בעצמו גרם, לחזור לאותה נפש הגזורה מהאדמה.

אמר רבי יוחנן, אמר הקדוש ברוך הוא, לא נאמר ויעשהו, אלא ויהי האדם לנפש חיה, מלמד שהוא בעצמו גרם לחזור לאותה נפש הגזורה מהאדמה.

אמר רבי יוחנן, אמר הקדוש ברוך הוא: אדם, אני בראתי אותך עליון על כל בריותי, ונפחתי בך נשמת חיים, הנותנת חיים לבעליה, הגזורה מכסאי. ואתה חזרת לאותה נפש חיה

מפני שעושה להם גוף, כמו שעתידין להיות. ואוצר אחד כנגדו, לאותן הנשמות שהיו בעולם הזה, וקיימו התורה, ונקרא גנזי חיי העולם. והיינו דהוה אמר רבי שמעון, בגנזי חיי עלמא תהא פלגיא, דנפיק מעלמא דין. הגו רבנן, כל יומא ויומא פרוזא קרי, אתערו בני קדישא עילאה, ועבידו פולחנא דמאריכון, דאפריש לכון מן שאר עמין, ויהב בכון נשמתא קדישא, דאתגזרת מפורסי יקריה.

אמר רבי יודא, אם פן שאר עמין, נשמתהון מאן אתר. אזדמן ליה רבי אלעזר, אמר, תא חזי, דכתיב ויפח באפיו נשמת חיים, דא היא נשמתא קדישא, דאתגזרת מפורסי יקרא דמלפא עילאה. מאי כתיב ביה. ויהי האדם לנפש חיה. אמר רבי אלעזר, זו היא הפח שניתן לבהמות ולחיות ולדגים. שנבראת מן האדמה, דכתיב תוצא הארץ נפש חיה למינה. אמר רבי יצחק, אורייתא אתקבלת על אדם, ואמרת, קודשא בריך הוא ברא לבר נש, ויהב ביה נשמתא קדישא, למהוי ליה חייך לעלמא דאתי, והוא אתחזר בחוביה ליהוה נפשא חיייתא, דאתגזרת מן ארעא, לבעירתא ולחיתא.

אמר רבי יהודה, ממשמע דכתיב ויהי האדם לנפש חיה, ויעשהו לא נאמר, אלא ויהי האדם לנפש חיה. מלמד שהוא בעצמו גרם, לחזור לאותה נפש הגזורה מהאדמה.

אמר רבי יוחנן, אמר הקדוש ברוך הוא, אדם, אני בראתי אותך עליון על כל בריותי, ונפחתי בך נשמת חיים, הנותנת חיים לבעליה, הגזורה מכסאי. ואתה חזרת לאותה נפש חיה